

Werk

Titel: Libri Judicum et Ruth secundum versionem Syriaco-hexaplarem, quos ex codice Musei...

Autor: Rørdam, T. Skat

Ort: Havniae

Jahr: 1861

Kollektion: DigiWunschbuch

Werk Id: PPN775231185

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN775231185> | LOG_0007

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=775231185>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain these Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

ΚΑΠ. 1.

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν κρίσιν
 2 τῶν κρίτων, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ κύριος
 3 ἐκ Κεθλὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέστρεψεν
 4 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 5 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 6 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 7 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 8 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 9 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 10 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 11 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 12 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 13 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 14 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 15 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 16 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 17 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 18 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 19 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 20 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν

LIBER JUDICUM.

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν κρίσιν
 2 τῶν κρίτων, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ κύριος
 3 ἐκ Κεθλὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέστρεψεν
 4 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 5 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 6 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 7 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 8 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 9 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 10 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 11 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 12 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 13 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 14 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 15 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 16 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 17 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 18 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 19 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν
 20 αὐτὸν ἀπὸ τῶν Κεθλῶν, καὶ ἐπέστρεψεν

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

CONSPICUUS ARGUMENTIS

Cap. I.	De Verborum Significatione	1
Cap. II.	De Sententiis	2
Cap. III.	De Argumentis	15
Cap. IV.	De Analogia	18
Cap. V.	De Synonymis	27
Cap. VI.	De Contrariis	32
Cap. VII.	De Verborum	33
	De Formis	34
	De Modis et Temporibus	35
	De Modis	36
	De Modis et Temporibus	37
	De Modis	38
	De Modis	39
	De Modis	40
Cap. VIII.	De Partibus	41

LIBER JUDICUM

CAP. I.

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Ἰησοῦ, καὶ ἐπρωῶτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ λέγοντες, τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὸν Χαναταῖον ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι ἐν αὐτῷ; * Καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἀναβήσεται· ἰδοὺ παρέδωκα σὺν τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. * Καὶ εἶπεν Ἰούδας πρὸς Συμειὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ πολεμήσωμεν ἐν τῷ Χαναταίῳ· καὶ πορευσομαι καὶ γε ἐγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου· καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμειὼν· * καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ ἔδωκε Κύριος σὺν τὸν Χαναταῖον καὶ σὺν τὸν Φερεζαῖον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν Βεζέκ, δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν· * καὶ εὗρον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ· καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξαν σὺν τὸν Χαναταῖον καὶ σὺν τὸν Φερεζαῖον· * καὶ ἔστυγεν Ἀδωνιβεζέκ, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ κατελάβο-	<p>1 .וַיְהִי אַחֲרָיִם יֵשׁוּעַ וְהָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְדַבְּרִים לַיהוָה לֵאמֹר מִי יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ מִן הַיָּמִין לְמַלְחָמָה בְּחַנְאֵי
2 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְיִשְׁרָאֵל יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ
3 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְיִשְׁרָאֵל יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ
4 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְיִשְׁרָאֵל יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ
5 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְיִשְׁרָאֵל יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ
6 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְיִשְׁרָאֵל יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ וְיֵשׁוּעַ יֹאמֶר יְהוָה יְהוֹדָה יֵלֶכְנוּ עִמָּנוּ</p> |
|---|---|

Cap. I. V. 2. παρέδωκα) omnes codd. Græci: ἔδωκα, quod ὁμοίως sonaret, cfr. v. 4. — V. 4. σὺν τὸν Χαναν. καὶ σὺν τὸν Φερεζαῖον) sic Esc.; videtur igitur Aquilas פָּרַח וְיֵשׁוּעַ legisse (textus Masorethicus habet וְיֵשׁוּעַ), tamen dubitare possis, an σὺν posterius mendum sit scribæ codicis Esc.

σαν αὐτόν· καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα
 τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ποδῶν
 7 αὐτοῦ· * καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ· ἐβ-
 δομήγοντα βασιλεῖς ὧν τὰ ἄκρα τῶν
 χειρῶν αὐτῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν
 ἀποκεκομμένοι ἦσαν, συλλέγοντες τὰ
 ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς
 οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι
 ὁ Θεός· καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου-
 8 σαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. * Καὶ
 ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐν Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν· καὶ
 ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ῥομ-
 φραίας· καὶ ὄν τὴν πόλιν ἐνέπρησαν
 9 ἐν πυρὶ· * καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν
 οἱ υἱοὶ Ἰούδα τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ
 Χαναταίῳ, τῷ κατοικοῦντι τὴν ὄρει-
 νην καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν.
 10 * Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χα-
 ναταῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών,
 καὶ ἐξῆλθε Χεβρών ἐξεναντίας αὐ-
 τοῦ· τὸ δὲ ὄνομα Χεβρών ἐμπροσθεν,
 Καριὰθ Ἀρβὸκ — Σεφέρ· καὶ ἐπά-
 ταξαν τὸν Σεσοὶ καὶ τὸν Ἀχιμάν καὶ
 11 τὸν Θολμὶ γεννήματα τοῦ Ἐνάκ. * Καὶ
 ἐπορεύθη ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοι-

... 7 * ...
 ... 8 * ...
 ... 9 * ...
 ... 10 * ...
 ... 11 * ...

V. 8. סוֹפְרוֹ] Cod: סוֹפְרוֹ] (h. e. ἀπόλειπον), mendum scribæ manifestum, contra Hebr. et omnes codices (in codice C semierasum est, quod etiam mendum significare videtur).

V. 10. ἐξεναντίας αὐτοῦ] in omnibus codd. αὐτοῦ deest. — *ib.* ὄνομα Χεβρών] omnes codd: ὄν. Χεβρών ἦν vel ὄν. ἦν Χεβρών — *ib.* Καριὰθ Ἀρβὸκ Σεφέρ] forma nominis Syriaca, quæ formam Græcam non accurate refert, commixta videtur ex lectione Peschitæ קריאט ארבוך ספר, ut scribitur nomen antiquum urbis Dabir v. 11, et Ἀρβὸκ Hexaplorum. Tamen in Pesch. (edit. Lee) legitur קריאט „scribæ“, quum h. l. legimus: „scripturæ“. — V. 11. ἐπορεύθη] sic Paulus cum Hebr. contra omnes codd. Græcos. Præstaret forsitan plurale קריאט legere.

- κοῦντας Δαβὶρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δα-
βιρ ἦν ἔμπροσθεν, πόλις γραμμάτων·
12 * καὶ εἶπε Χάλεβ· ὃς ἐὰν πατάξῃ τὴν
πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκατα-
λάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν
Ἀσχὰν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα·
13 * καὶ προκατελάβετο αὐτήν Γοθο-
νιὴλ υἱὸς Κενέξ, ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ
νεώτερος * ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέρα αὐτοῦ
14 γυναῖκα * καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι αὐτήν, καὶ ἐπέσεισεν αὐτήν
Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς τὸν ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζεν
ἐπάνω ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, καὶ ἐκραζεν
ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, εἰς γῆν νότου
ἐκδέδοσαι με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ·
15 τί ἐστι σοι; * καὶ εἶπεν αὐτῷ
— Ἀσχά· δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς
γῆν νότου ἐκδέδοσαι με· καὶ δώσεις
μοι λύτρωσιν ὕδατος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ
Χάλεβ, — κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς·,
λύτρωσιν μετεώρων, καὶ λύτρω-
16 σιν ταπεινῶν. * Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωβάβ
τοῦ Κιναίου πενθέρου Μωυσῆ, ἀνέ-
βησαν ἐκ τῆς πόλεως τῶν φοινίκων,
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα, εἰς τὴν ἔρη-
μον * Ἰούδα·, τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ

12 * καὶ εἶπε Χάλεβ· ὃς ἐὰν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκατά-
λάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα·
13 * καὶ προκατελάβετο αὐτήν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενέξ, ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος * ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέρα αὐτοῦ
14 γυναῖκα * καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτήν, καὶ ἐπέσεισεν αὐτήν Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὸν ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζεν ἐπάνω ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, καὶ ἐκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ·
15 τί ἐστι σοι; * καὶ εἶπεν αὐτῷ — Ἀσχά· δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με· καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ, — κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς·, λύτρωσιν μετεώρων, καὶ λύτρω-
16 σιν ταπεινῶν. * Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωβάβ τοῦ Κιναίου πενθέρου Μωυσῆ, ἀνέβησαν ἐκ τῆς πόλεως τῶν φοινίκων, πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα, εἰς τὴν ἔρημον * Ἰούδα·, τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ

V. 16. **עבד** Cod: **עבד**, ἀνέβη, mendum scribæ. — *ib.* **יבואו** prius) Cod: **יבואו**, mendum scribæ, nam *Posuko* moram nimis longam efficit. Videsis vocem **יבואו** h. l. et v. 11 al. cum **י** prosthet. scriptam esse, v. 2. 3 al. sine **י**; eadem incon-

V. 13. ἀδελφοῦ) vel: ἀδελφός — Ἰωβάβ) sic Paulus in suo cod. legit, nam *Peschito* **עבד** habet. — *ib.* πενθέρου) vel: γαμβροῦ — V. 16. τὴν οὖσαν) vel: ἡ ἔστιν

— ἐπὶ καταβάσεως: Ἀράδ· καὶ ἐπο-
 17 * Καὶ ἐπορεύθη Ιούδας μετὰ Συ-
 μεῶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπά-
 18 ταξαν σὺν τὸν Χαναανῶν τὸν κατοι-
 κοῦντα ἐν Σεφέθ, καὶ ἀναθεμάτισαν
 αὐτήν, — καὶ ἐξολόθρευσαν αὐτήν·
 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως,
 19 ἐξολόθρευσις· * καὶ οὐκ ἐκληρονό-
 μησαν Ἰούδας τὴν Γάζαν καὶ τὸ
 ὄριον αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ
 20 τὸ ὄριον αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀζωτον
 καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. * Καὶ ἦν
 Κύριος μετὰ Ἰούδα, καὶ ἐκληρονό-
 μησε σὺν τὸ ὄρος· ὅτι οὐκ ἐδύνατο
 κληρονομησαὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν
 21 κοιλίαν· ὅτι Ῥηγὰβ διςτείλατο αὐ-
 τήν. * Καὶ ἔδωκε τῷ Χάλεβ τὴν
 Χεβρών, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ
 ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πό-
 λεις τῶν υἱῶν Ἐνάκ· ~ καὶ ἐξῆραν ἐκεῖ-
 21 ~θεν τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ·: * καὶ

... 17
 ... 18
 ... 19
 ... 20
 ... 21

stantia scribendi etiam in vocibus ... et ..., ... et ..., ... et ...
 et in verbis ... saepe occurrit, cujus rei manifesto nulla alia est causa, quam ut expleatur
 spatium lineæ alioquin vacuum (tenendum est, literam j in scriptura Estrangela spatium
 capere satis magnum). — ib. ... Cod: ...; non dubito,
 quin mendum scribæ sit. — ib. ... in Cod. deest; excidit, quia vox præcedens et se-
 quens utraque ab ... incipit. — V. 18. ... malim sing. ... legere; omnes enim codd.
 cum textu Hebr. habent sing. ἐκληρονόμησεν; nulla tamen conspicitur causa pluralis pro sing.
 ponendi, quum subjectum ... singulare sit, unde videtur Paulus ipse plurale ἐκληρονό-
 μησαν legisse. — V. 20. ... Cod: ...; mendum scribæ.
 In uno cod. (128) pro ... legitur plur. ἐξῆραν, omnes reliqui cum Hebr. sing. ἐξῆρεν.

V. 17. σὺν τὸν Χαναανῶν) sic Esc.

ὄν τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ, οὐκ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἕως τῆς ἡμέρας

(Deest in codice folium unum continens v. 22—32)

- 33 * Καὶ Νεφθαλεὶμ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθενέθ· καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ Βαιθενέθ, ἐγενήθησαν αὐτοῖς εἰς φόρον.
- 34 * Καὶ ἐξέθλιψαν ὁ Ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δάν ἐν τῷ ὄρει· ὅτι οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα· * καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορραῖος τοῦ κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τοῦ μυρσινῶνος, οὗ αἱ ἄρκοι καὶ αἱ ἀλώπεκες. Καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ οἴκου Ἰωσήφ — ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον ;
- 36 καὶ ἐγένετο εἰς φόρον· * καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορραίου, ὃ ὁ Ἰδουμαῖος ; ἐπάνωθεν Ἀκραβεῖμ, ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

* 33 וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

* 34 וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

* 36 וְיִבְרָחֵם בְּיָמָיו

V. 36. וְיִבְרָחֵם Cod: וְיִבְרָחֵם; Obelus mendosus est, nam manifesto

Ἰδουμαῖος varia est lectio pro Ἀμορραῖος, et in tribus tantum codicibus legitur.

V. 33. οὐδέ) vel καὶ οὐ, omnes codd. cum Hebr: καὶ. — V. 34. ἐξέθλιψαν) omnes codd. sing: ἐξέθλιψεν, lectio nostra cum Hebr. (אֶתְלִי־פֶן) convenit. — *ib.* ἐν τῷ ὄρει) omnes codd: εἰς τὸ ὄρος, Augustinus tamen ab Holmesio laudatus „in monte“ legit. — V. 35. τοῦ οἴκου) omnes codd: οἴκου sine articulo, qui necessarius est propter suff. demonstr. סָפֵר. — V. 36. ἐπάνωθεν) codd: ἐπάνω vel ἀπὸ, nostra lectio in versione Slav. Ostrog. etiam extat (ἀπὸ ἐπάνω apud Holm.). — *ib.* Ἀκραβεῖμ) hæc, vel Ἀκραβῆμ, lectio fuit codicis Pauli, nam Peschito סָפֵר habet.

CAP. II.

- 1 Καὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου, ἀπὸ
Γαλιλαὶ εἰς τὸν κλανθμῶνα — καὶ ἐπὶ
— Βαιθίλ, καὶ εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Κύριος ἀνεβί-
βασεν ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰς-
ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε
τοῖς πατράσιν ὑμῶν — τοῦ δοῦναι
ὑμῖν· καὶ εἶπεν ὑμῖν, οὐ μὴ διασκε-
δάσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν,
2 εἰς τὸν αἰῶνα· * καὶ ὑμεῖς, οὐ δια-
θήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημέ-
νοις ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, — οὐδὲ τοῖς
— θεοῖς αὐτῶν οὐ μὴ προσκυνήσητε,
— ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψατε·
καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν κατα-
σκάψετε καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς
φωνῆς μου, ὅτε ταῦτα ἐποιήσατε·
3 * καὶ εἶπα, — οὐ προσθήσω τοῦ μετ-
— οικήσαι τὸν λαὸν ὃν εἶπα: τοῦ

1
 2
 3

Cap. II. V. 1. $\text{וְאֵלֶּיךָ} \dots \text{וְאֵלֶּיךָ}$ Cod: $\text{וְאֵלֶּיךָ} \text{ וְאֵלֶּיךָ}$ —
 וְאֵלֶּיךָ ; non dubito, quin Metobelus post וְאֵלֶּיךָ mendum sit scribæ, et Obelus ante
 וְאֵלֶּיךָ inde ortus sit, quod in eo codice, ex quo noster transcriptus est, hæc vox lineam
 inceperit. Omnia enim hæc verba Hebraice desunt et in ed. *Complut.* omittuntur. — V. 2.
 $\text{וְאֵלֶּיךָ} \text{ וְאֵלֶּיךָ}$ malim Metobelum post o copul. ponere ($\text{וְאֵלֶּיךָ} \text{ וְאֵלֶּיךָ}$);
 nam hæc vox nec Hebraice nec in versionibus antiquis reliquis extat. — V. 3. וְאֵלֶּיךָ —
 malim Obelum ante וְאֵלֶּיךָ demum ponere; nam vox *οὐ* in omnibus codd. et Hebraice extat,
 et ad sensum explendum necessaria videtur.

Cap. II. V. 1. εἰς τὸν κλανθμῶνα sic vers. *Slav. Mosq.* apud Holm.; omnes codd:
 ἐπὶ τὸν κλανθμ. — *ib.* εἰς τὸν οἶκον) omnes codd: ἐπὶ τὸν οἶκον, præter duo (19. 108),
 qui ἐπὶ omittunt, quæ lectio (τὸν οἶκον) dubito an præferenda sit. — *ib.* ἀνεβίβασεν ἀνήγαγεν.
 V. 2. κατασκάψετε καθελεῖτε. — V. 3. μετοικήσαι μετοικήσω, sed malim legere ἀποικήσαι
 (quod in nullo cod. legitur), quia hoc verbum per וְאֵלֶּיךָ vertitur 4 Reg. 15, 29. 16, 9. 17, 6.
 Jer. 29, 14, quum μετοικήω et μετοικήσω semper וְאֵלֶּיךָ sonent.

0 ἐξῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν,
 καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχήν· καὶ οἱ
 01 θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδα-
 4 λον. * Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ
 ἄγγελος Κυρίου σὺν τοῖς λόγοις τού-
 5 τοις πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
 καὶ ἐπῆρεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν,
 6 καὶ ἔκλαυσαν· * διὰ τοῦτο ἐκλήθη
 τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Κλαν-
 6 θμών· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.
 * Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς σὺν τὸν
 λαόν, καὶ ἀπῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἕκαστος — εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·,
 καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τοῦ
 7 κληρονομηῆσαι σὺν τὴν γῆν· * καὶ ἐδού-
 λευσαν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, πάσας τὰς
 8 ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι μα-
 κροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦν, ὅσοι
 ἐγνώσαν πᾶν ἔργον Κυρίου τὸ μέγα,
 8 ὃ ἐποίησε τῷ Ἰσραὴλ. * Καὶ ἐτε-
 λεύτησεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ναυῆ ὁ δοῦ-
 λος Κυρίου, υἱὸς ἑκατὸν καὶ δέκα ἐτῶν·

0 7 01 4 5 6 6 7 81 8

V. 6. 7017 (7017) Cod: 7017 (7017).

V. 3. συνοχήν) omnes codd: συνοχάς, sed Masius etiam in suo codice sing. 7017
 legisse videtur (cfr. Syror. Pecul. s. h. v.). — V. 5. ἐθυσίασαν) potest fortasse etiam verti
 εἰθυσαν, quod in codd. hexaplaribus plerisque legitur, nam etsi θυσιάω et θύω in versione
 ita distinguuntur, ut illud per Pael 7017, hoc vero per Peal 7017 vertatur, cfr. Hos. 4, 13,
 tamen ubi in eodem versu non occurrunt, Pael 7017 etiam pro θύω adhiberi videtur, cfr.
 Hos. 11, 2. Mal. 1, 14. — V. 7. ἐδούλευσαν) sic Paulus cum Hebr. (7017), contra omnes
 codd. Græcos, qui sing. ἐδούλευσεν habent. — ib. πᾶν ἔργον) omnes codd: πᾶν τὸ ἔργον
 (unus: τὸ ἔργον); expectandum erat Syriace 7017 h. e. σὺν πᾶν ἔργον (juxta Hebr.
 7017), vel πᾶν τὸ ἔργον.

9 * καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὄρει τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἐν Θαμναθαρῆς ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, ἀπὸ Βορόᾶ τοῦ ὄρους Γαάς. * ✕ "Ἐτι : καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεῖνη προσητέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἳ οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον, καὶ σὺν τῷ ἔργον ὃ

11 ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ. * Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐλάτρευον σὺν τῇ Βάαλ.

12 * καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐ-

13 τοῖς, καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον, * καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ Βάαλ καὶ ταῖς Ἀστάρ-

14 ταις. * Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκεν αὐ-

9 * .שׁוֹבֵי יְהוָה יִשְׁבְּעוּ * 9
 כִּי יִשְׁבְּעוּ יִשְׁבְּעוּ יִשְׁבְּעוּ
 כִּי יִשְׁבְּעוּ * * . . . * 10
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ . . . * 11
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ * * . . . * 11
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ * * . . . * 12
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ . . . * 13
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ * * . . . * 14
 וְאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו
 יִשְׁבְּעוּ . . . * 14

V. 9. יִשְׁבְּעוּ Cod: יִשְׁבְּעוּ. — V. 10. יִשְׁבְּעוּ Cod: יִשְׁבְּעוּ, mendum ex sequente יִשְׁבְּעוּ V. 11 ortum. — V. 12. יִשְׁבְּעוּ Cod: יִשְׁבְּעוּ. — V. 13. יִשְׁבְּעוּ יִשְׁבְּעוּ) hæc verba, utpote in omnibus codd. Græcis et in textu Hebr. extantia, restitui. Plerique codd: καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν exhibent, sed nostra lectio, quæ cum Hebr. convenit, præferenda videtur, quia vox יִשְׁבְּעוּ, quæ immediate præcedit, sine dubio causa fuit omissionis. — V. 14. יִשְׁבְּעוּ Cod: יִשְׁבְּעוּ, h. e. παρώργισαν, quod sensu caret et in nullo cod. extat. — *ib.* יִשְׁבְּעוּ Cod: יִשְׁבְּעוּ.

V. 10. "Ἐτι hæc vox in *Esc.* tantum extat. — *ib.* οἱ ὄσοι — V. 11. πονηρόν) omnes codd: τὸ πονηρόν, Hebr. פְּנִינָה. — *ib.* σὺν τῇ Βάαλ) σὺν in *Esc.* legitur. Dubito an potius vertendum sit τῇ Βααλμ, quod exhibent codd. 19. 108 et *Compl.*, quum lect. nostra in nullo cod. reperiat; sed hoc alibi יִשְׁבְּעוּ sonat, cfr. 8, 33. 10, 6. 10. — V. 12. λαῶν τῶν) ἐθνῶν τῶν; sed fortasse delendum est τῶν, cfr. *Diss. de reg. gramm.*, § 18, Ann. II.

- τοὺς ἐν χειρὶ προνομεύοντων, καὶ
κατεπρονόμεισαν αὐτούς· καὶ ἀπέ-
δοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν κίχλω αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠδυνή-
θησαν στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν
15 ἐχθρῶν αὐτῶν, * ἐν πᾶσιν οἷς ἐξε-
πόρνευον· καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν αὐτοῖς
εἰς κακὰ· καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ
καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐξέ-
16 θλιψεν αὐτοὺς σφόδρα. * Καὶ ἤγειρε
Κύριος * αὐτοῖς : κριτὰς, καὶ ἔσω-
σεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν
17 προνομεύοντων αὐτούς· * καὶ γετῶν
κριτῶν αὐτῶν οὐκ ἐπήκουσαν· ὅτι
ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς· — καὶ παρώρ-
18 γισαν τὸν Κύριον :· καὶ ἐξέκλιεν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν
οἱ πατέρες αὐτῶν, τοῦ εἰσακούειν τὰς
ἐντολάς Κυρίου· οὐκ ἐποίησαν οὕτω.
18 * Καὶ ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς,
καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ
ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐ-
τῶν, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ· ὅτι

V. 16. (ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ) hæc vox in textu Hebraico Masorethico non extat, unde videri possit Lemniscus (ⲛ) vel Obelus Asterisco præferendus esse; quum autem in tribus tantum codd. (et ed. Compl.) extet, qui alias verba Lemnisco notata afferre non solent (in XVIII codd. αὐτοῖς ante Κύριος legitur), non puto signum mutandum esse. — V. 17. ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ Cod: ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ. — V. 18. ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ malim legere ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ, in omnibus enim codd. (præter Alex., qui idem habet atque noster) cum Hebr. (וכר הקים) convenienter legitur: καὶ ὅτε vel ὅτι ἤγειρε. Omissio vocis ⲟⲩⲗⲁⲗⲁ vel ὅτε ex comparatione cum v. 16 orta esse videtur.

V. 14. κίχλω αὐτῶν) omnes codd: κυκλόθεν, sed lectio nostra etiam in vers. Slav. (ὁ κίχλω αὐτῶν ap. Holm.) extat, et cum Hebr. (אשר סביביהם) convenit. — V. 17. ἦν ἡ

παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγ-
 μοῦ αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου τῶν πολε-
 μούντων ἐπ' αὐτοὺς καὶ κατούντων
 19 αὐτούς. * Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθαν-
 νεν ὁ κριτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν,
 — καὶ πάλιν: διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς
 πατέρας αὐτῶν, πορευθῆναι ὀπίσω
 θεῶν ἐτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς· καὶ
 20 προσκυνεῖν αὐτοῖς, οὐκ ἀπέρριψαν
 τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· καὶ ἀπὸ
 τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς σκληρᾶς οὐκ
 20 ἀπέστρεφον. * Καὶ ὠργίσθη θυμῷ
 Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν ἀνθ' ὧν
 ὅσα ἐγκατέλιπε τὸ ἔθνος τοῦτο,
 τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην
 τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐπή-
 21 κουςαν τῆς φωνῆς μου, * καὶ ἐγὼ
 οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἀπὸ
 προσώπου αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν
 22 ἐγκατέλιπεν Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκε * τοῦ
 πειρᾶσαι ἐν αὐτῷ τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυ-
 λάσσονται αὐτοὶ τὴν ὁδὸν Κυρίου
 τοῦ πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον
 ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ,
 23 * καὶ ἀφῆκε Κύριος σὺν τὰ ἔθνη ταῦ-
 τα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ
 οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

19 20 21 22 23

V. 19. (malim legere; textus Hebr. habet.)

V. 18. τῶν πολεμούντων ἐπ' αὐτούς) sic vers. Slav. (apud Holm.); omnes codd. Græci :
 τῶν πολιορκούντων αὐτούς. — V. 19. ἀπέθανεν) omnes codd.: ἀπέθνησκεν — ib. πορευθῆναι)
 πορεύεσθαι — V. 21. ἀπο προσώπου) sic Esc.; omnes reliqui: ἐκ προσώπου, quod dubito num
 usquam vertatur. — V. 22. φυλάσσονται) φυλάσσονται — ib. πορεύεσθαι)
 πορευθῆναι — V. 23. ἀφῆκε) κατέλιπε — ib. σὺν τὰ ἔθνη) sic Esc.

CAP. III.

- 1 Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν Ἰησοῦς, ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, ἅπαντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας σὺν πάντας τοὺς πολέμους Χαναάν·
- 2 * πλὴν διὰ τὰς γενεὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον· πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγνωσαν αὐτά· * τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χαναανῶνα καὶ τὸν Σιδώνιον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Αἰβαρον· ἀπὸ τοῦ ὄρους Βααλερμῶν, ἕως
- 4 εἰσόδου Ἐμάθ· * καὶ ἐγένετο ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γινώσκειν εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολάς Κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν
- 5 ἐν χειρὶ Μωσῆ· * Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατόκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναανῶνα καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορφαίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ
- 6 τοῦ Εὐαῖου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου, * καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν αὐτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγα-
- 1 : «...» 1
 2 * «...» 2
 3 * «...» 3
 4 * «...» 4
 5 * «...» 5
 6 * «...» 6

Cap. III. V. 3. () Cod: .

Cap. III. V. 1. ἅπαντας τοὺς) sic plerique codd. hexaplares; dubito utrum ἅπαντας in Hexaplis extiterit pro σὺν πάντας, quod sine dubio Aquilas h. l. adhibuit (Hebr. כל את כל), an correctio scribarum pro σὺν πάντας putanda sit. — *ib.* σὺν πάντας τοὺς πολέμους) Hebr. כל מלחמות; σὺν fortasse delendum est, quia Articulus τοὺς ante πολέμους numerum vocum Hebraicarum explet (cfr. Diss. de reg. gramm. pag. 25). — V. 3. Βααλερμῶν) hæc lectio fuit codicis Pauli; in Peschita enim כתב משה legitur. — *ib.* εἰσόδου Ἐμάθ) versio est Aquilæ et Symmachi, quæ quum in nullo codice extet, præferenda est fortasse lectio codd. Λαβωημάθ vel Λαβωεμάθ (Λαβὼ Ἡμάθ); Peschito enim idem habet atque noster: Δαβωημάθ. — V. 6. αὐτοῖς) omnes codd: ἐαυτοῖς

τέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν * καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐπέλάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν σὺν τῇ Βάαλ καὶ σὺν τοῖς ἄλσεσι. * Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαὶν Πρῶτου βασιλέως Συρίας ἢ Μεσοποταμίας: ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν * οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ: αὐτῶ, ὅπῃ ἔτη * καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον καὶ ἤγειρε Κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραήλ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Γοθονιήλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφροῦ Χάλεβ τοῦ νεωτέρου — αὐτοῦ: * καὶ ἐγένετο ἐπὶ αὐτὸν τὸ πνεῦμα Κυ-

לחתי . . . חסדו . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 * 7 * וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 * 8 * וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 * 9 * וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ . . . וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ
 * 10 * וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ

V. 8 וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ malim utramque vocem in unam conjungere (וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ); sed in Cod. constanter separantur. — ib. וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ Cod: וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ; manifestum est, hæc verba aliam versionem pro Συρίας ποταμῶν continere. — ib. וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ Cod: וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ. — V. 9. וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ legere; nam omnes codd: τὸν Γοθονιήλ cum Hebr. (גוֹתוֹנִיָּהּ) congrue habent. Tamen vers. Slav. Ostrog. (apud Holm.) habet: καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Γοθονιήλ. — ib. וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ dubito, an pro Obelo Asteriscus ponendus sit; nam hæc vox in textu Hebr. Masorethico et in Peschita extat. Quum tamen in Vulgata Latina desit, non correxi. — ib. וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ Cod: וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ; si Obelus genuinus esset, sine dubio Metobelus post וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ exaratus non fuisset, quo accedit, quod verba καὶ ἐξήκουσεν αὐτῶν in XVIII tantum codd. et ed. Ald. extant; ideo Lemniscum loco Obeli posui.

V. 7. πονηρὸν) omnes codd: τὸ πονηρὸν, Hebr. עָרַב רָא. — ib. σὺν τῇ Βάαλ) sic Esc. — V. 8. Χουσαὶν Πρῶτου βασιλέως Συρίας) vel Πρῶτου βασιλέως (?), sic in suo cod. Paulus legisse videtur, nam Peschito habet וְיִשְׂרָאֵל אָסְפוּ. In nullo codice hanc formam invenimus, sed simillimam, Χουσαὶν Πρῶτου βασιλέως, Esc. exhibet. — V. 9. αὐτοῦ) ὑπὲρ αὐτόν (?).

- ρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξήλ-
 θεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ παρέδωκε
 Κύριος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαν
 81 'Ρεσαθθώμ βασιλέα τῆς Συρίας· καὶ
 ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ * τὸν
 11 * Χουσαν 'Ρεσαθθώμ· * καὶ ἠσύν-
 χασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ
 12 ἀπέθανε Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ· * καὶ
 21 προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι
 πονηρὸν ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε
 81 Κύριος τὸν 'Εγλώμ βασιλέα Μωάβ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιημέναι
 13 αὐτοὺς πονηρὸν ἔναντι Κυρίου· * καὶ
 21 προσήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς
 22 υἱοὺς Ἀμμων, καὶ τὸν Ἀμαλὴκ· καὶ
 ἐπορεύθησαν καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσ-
 14 ραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν πόλιν
 τῶν φρονιζῶν * καὶ ἐδούλευσαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ 'Εγλώμ βασιλεῖ Μωάβ,
 15 δεκαοκτὼ ἔτη· * καὶ ἐκέκραξαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, καὶ ἤγειρε
 Κύριος αὐτοῖς σωτῆρα, τὸν Ἀώδ
 υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἀνδρα

V. 11. ΔΔΔΟ malim ΔΔΔΟ legere (cfr. v. 30. 5, 31. 8, 28); quum tamen interdum
 formæ ex rad. מל quasi ex מל formentur (e. g. Pesch. Luc. 23, 56. Col. 1, 9 al.), ne-
 cesse non est lectionem Codicis emendemus. — V. 13. לללל ... סססס malim cum
 codd. Græcis (quorum duo tamen pro סססס plurale סססססס exhibent) et Hebr. (קססס
 קססס ...) singulariter לללל ... סססס legere. — *ib.* לללללל mendum suspicor
 scribæ pro לללללללל , quæ lectio cum omnibus codd. Gr. et textu Hebr. conveniret.

V. 12. πονηρὸν secundo loco) omnes codd: τὸ πονηρὸν, Hebr. קססס קססס. — *ib.*
 'Εγλώμ) sic cod. Pauli (non Αἰγλώμ, quod Syriace לללללל scriberetur); Peschito: לללל . —
 V. 15. Ἀώδ) hanc formam in cod. Pauli extitisse, ex ea re apparere videtur, quod pro nom.
 Syr. סססס passim סססס occurrit (סססס fortasse, ut secundum Peschitam emendatum, semper
 in סססס corrigendum est). — *ib.* υἱὸν τοῦ Ἰεμενί) υἱὸς τ. Ἰεμ. Num re vera Paulus Ἰεμενί

ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἀπέστειλαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ αὐτοῦ δῶρα τῷ
 16 Ἐγλῶμ βασιλεὶ Μωάβ· * καὶ ἐποίη-
 σεν αὐτῷ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον·
 σπιθαμὴ τὸ μήκος αὐτῆς· καὶ περι-
 11 ἐξώσατο αὐτήν ὑπὸ τὴν μανδύαν
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν
 17 δεξιόν, * καὶ προσήνεγκε δῶρα τῷ
 12 Ἐγλῶμ βασιλεὶ Μωάβ· καὶ Ἐγλῶμ
 18 ἀνὴρ ἐγένετο ἀστείος σφόδρα· * καὶ
 ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν — Ἀῶδ·
 προσφέρων σὺν τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέ-
 13 στείλειεν ἅ Ἀῶδ· σὺν τοὺς αἰρόντας
 19 δῶρα· * καὶ Ἐγλῶμ ἀνέστρεψεν ἀπὸ
 14 τῶν γλυπτῶν μετὰ τῆς Γαλγάλ· καὶ

15
 16
 17
 18
 19

V. 15. (לְזַב מַסִּיּוֹ) Masius in cod. suo pro his verbis מַסִּיּוֹ vel מַסִּיּוֹ legisse videtur; hoc modo enim in Syror. Pecul. s. h. v. scribit: מַסִּיּוֹ et sine Vau מַסִּיּוֹ ἀμφοτεροδέξιως ... Jud. 3, et 20 (v. 16)⁴. Fieri tamen potest, ut vocem מַסִּיּוֹ in scholio marginali legerit. — *ib.* מַסִּיּוֹ Cod: מַסִּיּוֹ . — V. 18. מַסִּיּוֹ Cod: מַסִּיּוֹ מַסִּיּוֹ , mendum scribæ. — *ib.* מַסִּיּוֹ Cod: מַסִּיּוֹ ; verbum מַסִּיּוֹ Hebraice extat, nec facile unquam deficit; nomen autem מַסִּיּוֹ in textu Hebr. Masor. non legitur. Obelo tamen non notandum est, nam in IV tantum codd. (19. 58. 108. Esc.) extat; sed dubito, utrum Lemniscus an Asteriscus loco Obeli inserendus sit; ii enim codd. qui nomen מַסִּיּוֹ exhibent, alias rarius verba lemniscata afferunt.

legerit dubito, nam punctum diacrit. supra מַסִּיּוֹ (si genuinum est) formam מַסִּיּוֹ indicare videtur (Peschito habet: מַסִּיּוֹ). — V. 16. מַסִּיּוֹ omnes codd., qui hanc vocem exhibent, Genit: מַסִּיּוֹ habent, quod si Paulus legisset, sine dubio מַסִּיּוֹ transtulisset. — V. 17. מַסִּיּוֹ codd: מַסִּיּוֹ , Esc: מַסִּיּוֹ (Hebr. מַסִּיּוֹ), quod Syriace מַסִּיּוֹ sonuisset, cfr. v. 18. — *ib.* מַסִּיּוֹ in nullo cod. extat; verbum מַסִּיּוֹ fortasse, ut ex Peschita petiit, delendum est; vestigia ejus tamen apud Augustinum („erat autem Eglom“) et in verss. Armen., Georg. (מַסִּיּוֹ ἀνὴρ ἀστείος) et Slav. (מַסִּיּוֹ ἀνὴρ ἀστείος ἦν) ab Holmesio laudatis extare videntur. — V. 18. מַסִּיּוֹ — *ib.* מַסִּיּוֹ sic Esc. — *ib.* מַסִּיּוֹ omnes codd: מַסִּיּוֹ (Hebr. מַסִּיּוֹ).

- εἶπεν Ἀώδ' λόγος κρύφιος μοι πρὸς
 19 σέ βασιλεῦ. Καὶ εἶπεν Ἐγλώμ πᾶσιν
 ἐκ μέσον· καὶ ἐξῆλθον ἀπ' αὐτοῦ
 20 πάντες οἱ παρεστηκότες αὐτῷ· * καὶ
 Ἀώδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς
 ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερικῷ
 αὐτοῦ, μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀώδ'
 λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σέ — βασιλεῦ·,
 καὶ ἐξανέστη ἐκ τοῦ θρόνου αὐτοῦ
 21 Ἐγλώμ ἐγγὺς αὐτοῦ· * καὶ ἐγένετο
 ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, ἐξέτεινεν
 Ἀώδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ,
 καὶ ἔλαβε μάχαιραν ἀπὸ τοῦ μηροῦ
 τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτήν
 22 εἰς τὴν κοιλίαν Ἐγλώμ, * καὶ ἐπειρή-
 νευκε καὶ τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλο-
 γός· καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ
 τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν
 μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ· καὶ
 ἐξῆλθεν Ἀώδ εἰς τὴν προστάδα,
 23 * καὶ παρήλθεν Ἀώδ τοὺς διατεταγ-
 μένους· καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ
 ὑπερώου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐσφρήνωσεν
 24 αὐτά· * καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν, καὶ οἱ
 παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον· καὶ εἶδον καὶ
 ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου, ἀποκε-
 κλισμέναι ~ καὶ ἀποτιναξόμενος
 Ἀώδ, ἐξῆλθε καὶ ἐπορεύετο· καὶ
 οἱ παῖδες Ἐγλώμ εἰσπορευθέντες
 προσῆλθον· καὶ αἱ θύραι τοῦ οἴκου

V. 21. μάχαιραν) omnes codd: τὴν μάχαιραν, Hebr. חַבֵּר הַחַבֵּר. — *ib.* εἰς τὴν κοιλίαν) ἐν τῇ κοιλίᾳ — V. 22. ἐπειρήνευκε) ἐπειρήγαγε — *ib.* ἀπέκλεισε) ἐπέκλεισε sive ἐνέκλεισε s. ἀνέκλεισε — V. 23. παρήλθεν) sic vers. Slav. Mosq., vel διεῖλθεν, ut in verss. Armen. et Georg. ab Holmesio laudatis; omnes codd. Gr.: ἐξῆλθεν, quod dubito num usquam חָצַב vertatur. *ib.* ἐπ' αὐτόν) κατ' αὐτοῦ

25 **ὤκεκλεισμένοι:**· καὶ εἶπον· μήποτε
 πρὸς δίφρους κἀθηται ἐν τῇ ἀποχωρή-
 σει τοῦ κοιτῶνος; * καὶ προσέμειναν,
 26 αἰσχυρόμενοι καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἀνοί-
 γων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου· καὶ
 ἔλαβον σὺν τὴν κλειδα καὶ ἤνοιξαν,
 καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκώς
 27 ἐπὶ τῆς γῆς τεθυηκώς· * καὶ Ἀδὲ
 διεσώθη ἕως ἐθουροβοῦντο, — καὶ
 οὐκ ἦν προσνοῶν αὐτῷ·· καὶ αὐτὸς
 28 παρῆλθε σὺν τὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη
 εἰς Σιρῶθ· * Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤλ-
 θεν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ
 ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέβησαν σὺν
 29 αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· * ἀπὸ τοῦ
 * ὄρους;· καὶ αὐτὸς ἐμπροσθεν αὐτῶν·
 * καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καταβαίνετε
 ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος
 — ὁ Θεός· τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν τὴν
 Μωάβ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν· καὶ κατέβη-
 σαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελά-
 βοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου
 τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν ἄνδρα
 29 διαβῆναι· * καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ
 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὡσεὶ δέκα χιλιά-

25 **וְכִלְיוּם:**· וַיֹּאמְרוּ· מִיָּתוּם
 לְפָנָיו * וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 26 וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 27 וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 28 וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 29 וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ

V. 26. **וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ** Cod: **וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ**,
 sed omnia hæc verba Hebraicè desunt et in cod. 58 et vers. Slav. Ostrog. omittuntur,
 sola autem vox αὐτοῦ nusquam deest. — V. 29. **וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּשְׁמְרוּ** Cod: **וַיִּשְׁמְרוּ**.

V. 24. τοῦ κοιτῶνος) Suffixum voci **וַיִּשְׁמְרוּ** annexum locum Articuli explet (cfr.
 Diss. § 12). — V. 25. ἀνοίγων) omnes codd: ὁ ἀνοίγων, quod **וַיִּשְׁמְרוּ** sonaret. — *ib.*
 σὺν τὴν κλειδα) sic Esc. — V. 26. προσνοῶν) omnes codd: ὁ προσνοῶν (vel ὁ προσνοῶν). —
ib. σὺν τὰ γλυπτὰ) sic Esc. — *ib.* Σιρῶθ) sic cum cod. 75, vel potius Σιρῶθ (quod in
 nullo cod. extat) Paulus in suo cod. legit, non Σιρωθά, quod esset **וַיִּשְׁמְרוּ**; Peschito
וַיִּשְׁמְרוּ habet.

δας ἀνδρῶν, πάντας τοὺς μαχητὰς,
 καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ οὐ
 30 διεσώθη ὁ ἀνὴρ. * Καὶ ἐνετρέπη
 Μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τῆν
 χεῖρα Ἰσραὴλ· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ,
 ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ ἐκρινεν αὐτοὺς
 31 Ἀὼδ ἕως οὗ ἀπέθανε. * Καὶ μετὰ
 τοῦτο ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Ἀνάθ·
 καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, ἕξα-
 κοσίους ἄνδρας ἐκτὸς τῶν μύσχων τῶν
 βοῶν· καὶ ἔσωσε καὶ αὐτοὺς τὸν Ἰσ-
 ραὴλ.

למלכות בן אבא * 30
 ויפגע במואב יום ההוא * 31
 ויהיה שם אבא עד ימותו * 31
 ויהיה שם אבא עד ימותו * 31

CAP. IV.

1 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ποιῆσαι πονηρόν ἐναντι Κυρίου·
 2 * καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε· * καὶ ἀπέδοτο
 αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασι-
 λέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ·
 καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
 Σισάρα· καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Ἀρι-
 3 σῶθ τῶν ἐθνῶν * καὶ ἐκίκραξαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ὅτι ἐννα-
 κόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ· καὶ
 αὐτὸς ἔθλιβε τὸν Ἰσραὴλ κατακράτος,

1 ויהי כן ויהיו בני ישראל * 1
 2 * ויהי כן ויהיו בני ישראל * 2
 3 ויהי כן ויהיו בני ישראל * 3

Cap. IV. V. 1. & Δωδ ροσθη * ... (LXX) Cod: ροσθη ... * LXX
 Δωδ, locus hic Asterisci manifeste mendosus est; nam verba ποιῆσαι ... Κυρίου in nullo
 cod. desunt, nec facile unquam defuerunt; verba autem καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε in XVI codd.
 omittuntur. — V. 3.]οσϋ ϋϋ) Cod:]οσϋ ϋϋ, h. e. Plusqpf. ἐτετέλεσε, quod tempus,
 quum in nullo cod. Græco extet, nec h. l. bene adhiberi possit (si Græce extat), in Imperfectum
 correxi.

Cap III. V. 31. μετὰ τοῦτο) μετὰ ταῦτα (?). — Cap. IV. V. 1. πονηρόν) omnes codd:
 τὸ πονηρόν (Hebr. פורענות) — *ib.* ἀπέδοτο) παρέδωκεν. — V. 2. Ἰαβὶν) vel Ἰαβὲν, sic in suo
 cod. legit Paulus; Pesch: יבין.

4 εἴκοσι ἔτη. * Καὶ Δεββώρα γυνή
 08 προφήτις γυνὴ Λαριδῶθ, αὐτὴ ἔκρινε
 τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
 5 * καὶ αὐτὴ Δεββώρα ἐκάθητο ὑπὸ
 φοίνικα, ἀναμέσον τῆς Ραμὰ καὶ ἀνα-
 μέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφρα-
 12 ἴμ· καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ
 6 υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ κρῖνεσθαι· * καὶ
 ἀπέστειλε — Δεββώρα: καὶ ἐκάλεσε
 τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεὲμ ἐκ Κέδες
 τῆς Νεφθαλεὶμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
 οὐχὶ σοὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελεύση εἰς ὄρος Θα-
 βῶρ, καὶ λήψη μετὰ σοῦ δέκα χιλιά-
 7 λειμ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, * καὶ
 ἐπάξω πρὸς σέ εἰς τὸν χειμάρθρον
 Κισῶν, ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς
 8 δυνάμεως Ἰαβιν, καὶ τὰ ἄρματα αὐ-
 τοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παρα-
 8 δώσω αὐτὸν ἐν τῇ χειρὶ σου; * καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ· ἐὰν πορευ-
 θῆς μετ' ἐμοῦ, πορεύσομαι καὶ ἐὰν
 μὴ πορευθῆς μετ' ἐμοῦ, οὐ πορεύσο-
 8 μαί· — ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν
 — ἣ εὐδοοῖ ὁ ἄγγελος Κυρίου μετ'

4 4020 * . : . מִתְּנָה . דֵּבִירָה 4
 08 אִלְלָה אִלְלָה אִלְלָה אִלְלָה . לֹא יִבְרַח . אֵת בְּנֵי
 5 500 * . וְעַתָּה בְּרַחֲמֵי לֹא יִבְרַח
 דֵּבִירָה . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 12 אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 6 600 * . וְעַתָּה בְּרַחֲמֵי לֹא יִבְרַח
 לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 7 700 * . וְעַתָּה בְּרַחֲמֵי לֹא יִבְרַח
 אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 8 800 * . וְעַתָּה בְּרַחֲמֵי לֹא יִבְרַח
 אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .
 אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח . אֵלַי לֹא יִבְרַח .

V. 6. אֵלַי לֹא יִבְרַח Cod: אֵלַי לֹא יִבְרַח; nomen Deborah in textu Hebr. deest. — ib. אֵלַי לֹא יִבְרַח Cod: אֵלַי לֹא יִבְרַח, quod nomen non dubito quin merum mendum scribæ sit; cfr. v. 12. 5, 1. 12. — V. 8. אֵלַי לֹא יִבְרַח Cod: אֵלַי לֹא יִבְרַח

V. 4. Λαριδῶθ) sic legit Paulus; Pesch: אֵלַי לֹא יִבְרַח. — V. 5. Καὶ αὐτὴ Δεββώρα ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα) sic male transposita fuerunt verba in codice Pauli; reliqui codd. cum Hebr. conveniunt: καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββώρα. — V. 6. Κέδες) Pesch: אֵלַי לֹא יִבְרַח. Paulum ita legisse, non Κάδης, quod exhibent codd. plerique, indicare videtur punctum infra א in אֵלַי; Κάδης scriberetur אֵלַי (vel אֵלַי). — V. 8. ὁ ἄγγελος Κυρίου) Pesch: אֵלַי לֹא יִבְרַח

- 9 — ἐμοῦ: * καὶ εἶπε * Δεββώρα πρὸς
 * αὐτόν: πορευομένη πορεύσομαι
 μετὰ σοῦ· πλὴν γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔσται
 τὸ προτέρημά σου, ἐν τῇ ὁδῷ ἧ σὺ πο-
 ρεύῃ· ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσε-
 ται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη
 Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ
 Βαράκ ἐκ Κέδες τῆς Νεφθαλεΐμ·
 10 * καὶ παρήγγειλε Βαράκ τῷ Ζαβου-
 λὼν καὶ τῷ Νεφθαλεΐμ εἰς Κέδες,
 καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ,
 δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη μετ'
 11 αὐτοῦ Δεββώρα * καὶ οἱ πλησίον τῶν
 Κιναίων ἐχωρίσθησαν ἀπὸ Καινᾶ

Δεββώρα * . . . 9
 * αὐτόν: πορευομένη πορεύσομαι *
 μετὰ σοῦ· πλὴν γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔσται
 τὸ προτέρημά σου, ἐν τῇ ὁδῷ ἧ σὺ πο-
 ρεύῃ· ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσε-
 ται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη
 Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ
 Βαράκ ἐκ Κέδες τῆς Νεφθαλεΐμ·
 10 * καὶ παρήγγειλε Βαράκ τῷ Ζαβου-
 λὼν καὶ τῷ Νεφθαλεΐμ εἰς Κέδες,
 καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ,
 δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη μετ'
 11 αὐτοῦ Δεββώρα * καὶ οἱ πλησίον τῶν
 Κιναίων ἐχωρίσθησαν ἀπὸ Καινᾶ

σολῶ, mendum scribæ inde ortum, quod vox sequens σολῶ etiam a > incipit. —
 V. 9. >σολῶ >σολῶ * Δεββώρα Cod: σολῶ >σολῶ *; quin positio Asterisci
 ante Δεββώρα mendosa sit, nulla est dubitatio, nam verba καὶ εἶπε in omnibus codd. exhiben-
 tur nec facile unquam defuisse possunt. Verba autem Δεββώρα πρὸς αὐτόν in 30 tantum
 codd., Compl et Ald. extant, unde non dubitavi, quin ad ea transferendus esset Asteriscus.
 Hæc verba in textu Hebr. Masor. quidem non extant, sed nihilominus Asteriscus mihi reti-
 nendus videtur, quo indicetur, Origenem hæc verba apud aliquem trium interpretum rep-
 perisse. Obelo enim non possunt notari, nam tunc necesse erat fere omnes codd. et præ-
 cipue „vulgati“ ea exhiberent; sed in nullis fere nisi hexaplaribus extant. Neque notanda
 sunt Lemnisco; nam verba lemniscata semper in codd. paucioribus tantum reperiuntur (cfr.
 Præfat. pag. IV). — *ib.* εἰς Κέδες Cod: εἰς Κέδες *, deest hoc nomen in textu
 Hebr., et in quattuor tantum codd. Græcis extat.

codd: τὸν ἄγγελον (αὐτοῦ) Κύριος vel Κύριος τὸν ἄγγελον (αὐτοῦ). Dubito an > ante Δεβ-
 βώρα delendum sit, quo facto codex Pauli cum lectione priore (quæ in codd. hexapl. exhibetur)
 consentiet. — V. 9. Δεββώρα πρὸς αὐτόν sic vers. Slav. Ostrog. et Mosq; codd. Græci:
 πρὸς αὐτόν Δεββώρα — *ib.* προτέρημά σου προτέρημα σὺν — *ib.* ἐν τῇ ὁδῷ ἧ) εἰς τὴν ὁδὸν
 ἦν (?). — V. 10. εἰς Κέδες) præstaret fortasse ἐν Κέδες, vertere; sed in nullo cod. ita legitur. —
ib. κατὰ πόδας) Syriace sing. סלסל legimus, sed hoc nomen singulare pro plurali
 πόδας in hac formula etiam adhibetur Es. 41, 2 (alibi pressius vertitur סלסל, ut Job. 18,
 11 not. a.). — V. 11. τῶν Κιναίων) omnes codd. cum Hebr. sing. τοῦ Κιναίων, unde fortasse
 præstet Syriace etiam sing. סלסל legere. — *ib.* Ἰωβὴβ) sic codex Pauli; Pesch: סלסל.

9 ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβγαμβροῦ Μωυσῆ·
 καὶ ἔπηξε τὴν σκητὴν αὐτοῦ πρὸς
 ὄρυν ἀναπανομένων, ἣ ἐστὶν ἐχόμενα
 12 Κέδες· * καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Σισάρα,
 ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεὲμ ἐπ’
 13 ὄρος Θαβώρ· * καὶ ἐκάλεσε Σισάρα
 πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἐνναζόσια
 ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ σὺν πάντα τὸν
 01 λαὸν μετ’ αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀρισώθ τῶν
 ἐθνῶν, εἰς τὸν χεμαῖρόφουν Κισῶν·
 14 * καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ,
 ἀνάστηθι· ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ
 παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ
 11 χειρὶ σου· οὐκ ἰδοὺ Κύριος ἐξελεύσε-
 ται ἔμπροσθέν σου; καὶ κατέβη Βα-
 ράκ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ δέκα
 15 χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ· * καὶ
 ἐξέστησε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ σὺν
 πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ — καὶ σὺν
 — πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ: ἐν
 στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ·
 καὶ κατέβη Σισάρα ἀπὸ τοῦ ἄρματος
 αὐτοῦ, καὶ ἔφρυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ·
 16 * καὶ Βαράκ ἰδίωκεν ὀπίσω τῶν ἄρ-
 μάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς,
 ἕως δρυμοῦ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε
 πᾶσα ἡ παρεμβολὴ Σισάρα, ἐν στό-
 ματι ῥομφαίας· καὶ οὐ κατελείφθη

.חַתָּא וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 12 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 13 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 01 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 14 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 11 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 15 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 16 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת

V. 13. וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת Cod: וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת. — V. 15. וְשַׁמְרַת
 וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת Obelus mihi suspectus est; Hebraice כל הכרב ראה
 ראה legimus, unde malim corrigere: וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת וְשַׁמְרַת
 In uno cod. αὐτοῦ prius omittitur.

V 11. γαμβροῦ) πενθέρου — V. 16. ἰδίωκεν) sic vers. Georg. (ap. Holm.); omnes
 codd. Gr: δῶκων — ib. κατελείφθη) ὑπελείφθη vel ἀπελείφθη

- 17 ἕως ἐνός * καὶ Σισάρα ἀνεχώρησε
 18 τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὴν σπηρὴν Ἰαήλ,
 γυναῖκος Χαβὲρ τοῦ Κιναιού· ὅτι εἰ-
 ρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως
 Ἰσώρ, καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ
 18 τοῦ Κιναιού * καὶ ἐξήλθεν Ἰαήλ εἰς
 ἀπάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτόν· ἔκκλινον κύριέ μου, ἔκκλινον
 πρὸς μέ μὴ φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε
 πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σπηρὴν, καὶ συν-
 ἐκάλυπεν αὐτὸν ἐν τῇ δέορρι αὐτῆς·
 19 * καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν· πό-
 τισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα·
 καὶ ἤνοιξε τὸν ἄσκον τοῦ γάλακτος,
 καὶ ἐπότισεν αὐτόν· καὶ συνεκάλυψε
 20 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, * καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτὴν· στήθι ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σπη-
 ρῆς, καὶ ἔσται ἐάν τις ἔλθῃ πρὸς
 σέ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ· ὅ σοι·
 ἔστιν ἐνταῦθα ἀνὴρ; καὶ ἐρεῖς, οὐκ

V. 19. Δ.σι.γ) Cod: Δ.σι.γ, quod esset tertia pers. foem. vel secunda pers. masc.; mendum scribæ. — *ib.* (א) (א) Cod: א, sed vocem א mendose omissam esse, ostendit Barhebraeus, qui in *Horreo Mysteriorum* ab Holmesio laudato „utrem lactis“ exhibet. Omnes codd: τὸν ἄσκον τοῦ γάλακτος. — V. 20. א (א) א Cod: א; Obelum posteriorem pravum locum occupare manifestum est; quum autem ipsa vox *sol*, in quam sine dubio signum aliquod criticum est conferendum, in textu Hebr. quidem desit, sed in decem tantum codd. Holm., *Esc.*, *Compl.* et *Ald.* extet, non dubito quin Lemnisco notanda sit. Quod ad illum Obelum attinet, qui in Cod ante א pingitur, dubito an potius, quam ut deleatur, aut in vocem א transferendus sit, quia in textu Hebr. deest

V. 18. ἔκκλινον bis, ἐξέκλινε) sic codd. vulgati; omnes fere codd. hexapl: ἐκνευσον ... ἐξένευσε, sed quum hoc verbum alibi constanter א (א) vertatur (cfr. 18, 26. 4 Reg. 2, 24. 23, 16. Mich. 6, 14 not. 1), non dubito, quin Paulus ἔκκλινον etc. legerit. — *ib.* συνεκάλυπεν) περιέβαλεν (cfr. Es. 58, 7. 59, 6. Ezech. 34, 3).

21 ἔστι καὶ συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐν
 21 τῇ δέφρῳ αὐτῆς: * καὶ ἔλαβεν
 Ἰαήλ ἡ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον
 τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε * σὺν: τῇ
 σφύρα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς· καὶ εἰς-
 ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἡσυχῇ· καὶ ἐνέ-
 κρουσε σὺν τὸν πάσσαλον εἰς τὸν κρό-
 ταφον αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ
 γῆ· καὶ αὐτὸς ἀπεσκάρισεν ἑὴ ἀνα-
 ῶ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς:· καὶ ἐξέ-
 22 ψυξε, καὶ ἀπέθανε * καὶ ἰδοῦ Βα-
 ράκ, διώκων τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλ-
 θεν Ἰαήλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο, καὶ δεῖξω σοὶ σὺν
 τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε
 πρὸς αὐτήν, καὶ ἰδοῦ Σισάρα πεπτω-
 23 κῶς νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ
 κροτάφῳ αὐτοῦ. * Καὶ ἐταπεινώσε
 Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 τὸν Ἰαβὴν βασιλέα Χαναάν, ἐνώπιον
 24 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· * καὶ * ἐπορεύετο:

. . . ἔστι καὶ συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐν
 τῇ δέφρῳ αὐτῆς: * καὶ ἔλαβεν
 Ἰαήλ ἡ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον
 τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε * σὺν: τῇ
 σφύρα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς· καὶ εἰς-
 ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἡσυχῇ· καὶ ἐνέ-
 κρουσε σὺν τὸν πάσσαλον εἰς τὸν κρό-
 ταφον αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ
 γῆ· καὶ αὐτὸς ἀπεσκάρισεν ἑὴ ἀνα-
 ῶ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς:· καὶ ἐξέ-
 22 ψυξε, καὶ ἀπέθανε * καὶ ἰδοῦ Βα-
 ράκ, διώκων τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλ-
 θεν Ἰαήλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο, καὶ δεῖξω σοὶ σὺν
 τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε
 πρὸς αὐτήν, καὶ ἰδοῦ Σισάρα πεπτω-
 23 κῶς νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ
 κροτάφῳ αὐτοῦ. * Καὶ ἐταπεινώσε
 Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 τὸν Ἰαβὴν βασιλέα Χαναάν, ἐνώπιον
 24 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· * καὶ * ἐπορεύετο:

(sed in nullo cod. verba πρὸς σέ desunt), aut scribendum sit בְּלֶבֶתָּא
 בְּלֶבֶתָּא , quo indicetur, verba καὶ ἐρωτήσῃ σε apud illos tres interpretes defuisse, quod ea re
 affirmari videtur, quod hæc verba in sex codd. et *Catena Nic.* omittuntur. — *ib.* שֶׁלֶבֶתָּא
 Cod: שֶׁלֶבֶתָּא * , Asteriscus pravus est, nam verba καὶ συνεκάλυψεν ... αὐτῆς in textu
 Hebr. desunt, et in decem tantum codd. Holm., *Esc.* et *Ald.* extant. — V. 21 בְּלֶבֶתָּא
 בְּלֶבֶתָּא Cod: בְּלֶבֶתָּא — בְּלֶבֶתָּא , Obelum in Lemniscum correat, quia hoc addita-
 mentum in decem tantum codd. Holm., *Esc.* et *Compl.* extat. — V. 24. בְּלֶבֶתָּא Cod:
 בְּלֶבֶתָּא * ; vox καὶ vix unquam in codd. Græcis deficit.

V. 20. ἐνταῦθα ὡς — V. 21. σὺν τῇ σφύρα) sic mendose cod. Pauli pro σὺν τῇ
 σφύρα, quod in *Esc.* legitur (Hebr. בְּרֶגֶלָּהּ). — *ib.* ἐνέκρουσε) ἔπηξε vel ἐνεπηξε — *ib.*
 σὺν τὸν πάσσαλον) sic *Esc.* — *ib.* εἰς τὸν κροτάφον) ἐν τῷ κροτάφῳ — *ib.* διεξῆλθεν) διεῆλθεν
 — *ib.* ἀπεσκάρισεν) ἀπεσκάρισεν (?) — *ib.* ἐξέψυξε) ἀπέψυξε

ἡ χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη
καὶ σκληρυννομένη ἐπὶ Ἰαβὴν βασιλέα
Χαναάν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν αὐτόν.

אֵי חַיִּים בְּיַמֵּי חַיִּים
חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים
בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים

CAP. V.

1 Καὶ ἦσεν Δεββώρα καὶ Βαράκ
υἱὸς Ἀβινεὲμ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ καὶ
2 εἶπον * ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀρχηγούς
ἐν Ἰσραὴλ ἐν προαιρέσει λαοῦ, εὐλο-
3 γεῖτε τὸν Κύριον * ἀκούσατε βασι-
λεῖς· ἐνωτίσασθε σατράπαι· ἐγὼ, τῷ
Κυρίῳ * ἐγὼ εἰμι· ἄσομαι ψαλῶ
4 τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ. * Κύριε
ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐκ Σηεῖρ, ἐν τῷ
ἀπαίρειν σε ἐκ πεδίου Ἐδώμ, γῆ ἐσει-
σθη καὶ * γε: ὁ οὐρανὸς ἐταράχθη
5 καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ * ὄρη
ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου
τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ· ἀπὸ προσώπου
6 Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, * ἐν ἡμέ-
ραις Σαμεγὰρ υἱοῦ Ἀνάθ, ἐν ἡμέ-
ραις Ἰαήλ ἐξέλιπον βασιλεῖς, καὶ ἐπο-

1 סֵפֶר דְּבִירָה וְבָרָק
2 בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים *
3 בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים *
4 בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים *
5 בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים *
6 בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים *

Cap. V. V. 4. (אֵי חַיִּים) Cod: אֵי חַיִּים; Asteriscus, si genuinus est, de quo dubitandi nulla apparet causa, significat, illos tres interpretes Hebraice בְּיַמֵּי legisse (non בְּיַמֵּי, ut in textu Masorethico legitur). — *ib.* (בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים) Cod: בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים, quod aut ita corrigendum est, ut nos fecimus, quæ lectio cum codd. Græcis convenit, aut בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים, quod exhibet vers. Armen. (ap. Holm.). — V. 6. (בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים) Cod: בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים.

Cap. V. V. 3. ἐγὼ τῷ Κυρίῳ ἐγὼ εἰμι ἄσομαι sic *Esc.*; plerique codd., qui verba eodem ordine exhibent atque noster, ἐγὼ εἰμι priore etiam loco pro ἐγὼ habent. — V. 5. τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ priore loco) hæc verba in nullo cod. extant (in duobus τοῦ Θεοῦ *Syrac* legitur), unde suspicor, verba Syriaca iis respondentia (בְּיַמֵּי חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים) mendose a scriba Syro ex hemistichio posteriore inserta esse.

ρεύθησαν τρίβους ~ οὐκ εὐθείας:
καὶ ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμέ-
7 νας * ἐξέλιπε ~ φράζων ἐν τῷ
~ Ἰσραήλ: οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ Ἰσ-
ραήλ ἐξέλιπον, ἕως οὗ ξανέστη Δεβ-
βώρα· ἕως οὗ ξανέστη μήτηρ ἐν τῷ
8 Ἰσραήλ * ἤρέτισαν θεοὺς κενοὺς,
ὡς ἄρτον κριθίνον — σκέπη νεανί-
— δων σειρομαστῶν: ἂν ὤφθη καὶ
σειρομάστις ἐν τεσσαράκοντα χιλιά-
9 σιν ✕ ἐν τῷ Ἰσραήλ; * ἡ καρδία μου

וְהָיוּ חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא וְלִבְיִשְׂרָאֵל
7 חַצְבֵי לֵב * וְהָיוּ חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא
וְלִבְיִשְׂרָאֵל חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא
8 חַצְבֵי לֵב * חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא
וְלִבְיִשְׂרָאֵל חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא
9 ✕ חַצְבֵי לֵב * חַצְבֵי לֵב לִּבְיָהוּדָא

V. 7. (Ⲛⲓⲥⲁⲓ) Hypolemniscus in Cod. non extat, etsi signum criticum requirit Metobelus post Ⲛⲓⲥⲁⲓ. Illud autem signum vel Lemniscum adhibendum et ante Ⲛⲓⲥⲁⲓ ponendum esse, inde apparet, quod verba φράζων ἐν τῷ Ἰσρ., quæ in tribus codd. Holm. et Esc. extant, aperte aliam versionem continent eorundem verborum Hebr. (פְּרָזוֹן בִּישְׂרָאֵל), quæ postea οἱ κατοικ. ἐν τῷ Ἰσρ. interpretantur. — V. 8. (Ⲛⲓⲥⲁⲓ) Barhebræus in *Horreo Myst.*, cujus partem Lib. Jud. Cap. V. complectentem edidit J. M. Winkler (De Syriaca carm. Deborah Jud. V. versione, scholiis, quæ ad eam a Bar-Hebræo conscripta sunt, additis; Vratisl. 1839) Ⲛⲓⲥⲁⲓ scribit, quod tamen procul dubio mendum est scribæ vel typhothæ pro Ⲛⲓⲥⲁⲓ. — *ib.* (Ⲛⲓⲥⲁⲓ) sic Barhebræus l. 1.; Cod: Ⲛⲓⲥⲁⲓ. — *ib.* (Ⲛⲓⲥⲁⲓ Ⲛⲓⲥⲁⲓ Ⲛⲓⲥⲁⲓ) Cod: Ⲛⲓⲥⲁⲓ Ⲛⲓⲥⲁⲓ Ⲛⲓⲥⲁⲓ, dubito an Obelus ante Ⲛⲓⲥⲁⲓ delendus et ante Ⲛⲓⲥⲁⲓ demum ponendus sit, nam Græce σκέπη versio est vocis קָנָה Hebr. Dubito præterea, an Obelus in Lemniscum mutandus sit; nam XVIII tantum codd. Holm. et ii quidem hexaplares, Esc., Compl. et Ald. hæc verba afferunt (vid. Præfat. pag. IV). Quum tamen hi codd. plures sint, quam ii qui solito verba lemniscata exhibent, et quum ratio omnium Obelorum, qui in hoc capite occurrunt, hæc sit, ut verba eo signo notata in codd. hexaplaribus tantum extent, neque tamen facile omnes mendosi esse possint, non correxi, dubius, an ratio recensiois Origenis in hoc capite alia fuerit, atque in reliquis. Videtur versio Theodotionis fundamentum esse recensiois hexaplaris hujus capituli.

V. 7. (ἐξέλιπον) malim vertere ἐξαναλώθησαν (quod verbum semper Ⲛⲓⲥⲁⲓ redditur), nam etsi ἐκλεπω interdum Ⲛⲓⲥⲁⲓ vertitur (e. g. Es. 53, 3. Prov. 24, 10), nullam video causam hujus verbi h. l. aliter vertendi quam in verbis proxime præcedentibus et v. 6. Sed in omnibus codd. ἐξέλιπον legitur.

ἐπὶ τὰ διατεταγμένα τοῦ Ἰσραήλ· οἱ δυνατοὶ τοῦ λαοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον * ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὀνάδων καὶ ἐπὶ λαμπηρῶν καὶ καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐφ' ὁδῶν·
 11 φθέγγασθε * φωνὴν ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον εὐφραينوμένων· ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνην τῷ Κυρίῳ· δίκαιοι ἐνίσχυσαν ἐν τῷ Ἰσραήλ· τότε κατέβησαν εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ ὁ λαὸς Κυρίου· * Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββώρα· — ἐξεγείρον μυριάδα μετὰ

בְּצִבְיָהּ אֲמַהְיֶה· סֵלֶלְתָּ בְּחַמְבָּה צִבְיָהּ
 10 לְחַמְבָּה· * וְצִבְיָהּ חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ
 בְּצִבְיָהּ סֵלֶלְתָּ חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ
 11 חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ * סֵלֶלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ
 בְּצִבְיָהּ חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ
 12 בְּצִבְיָהּ חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ
 לְךָ סֵלֶלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ

V. 11. לְחַמְבָּה חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ (Barhebraeus l. 1.: סֵלֶלְתָּ לְחַמְבָּה חֲלָלְתָּ לְךָ סֵלֶלְתָּ, h. e. κατέβησαν εἰς τὰς πόλεις (αὐτῶν) ὅσοι (οἱ) ἐπιφείγεισαν (vel οἱ πεφηνότις); lectio πόλεις αὐτῶν pro αὐτοῦ in uno cod. extat, malim tamen αὐτῶν in versione omittere et Suffixum סֵלֶלְתָּ quasi pro Articulo positum habere, cfr. Diss. § 12 (in plerisque codd. εἰς τὰς πόλεις legitur). Num autem hæc lectio ei præferenda sit, quam codex noster exhibet, maxime dubito; nam ii codd., qui textum hexaplarem optime referre solent, omnes αὐτοῦ habent. Quod attinet ad verba postrema סֵלֶלְתָּ לְחַמְבָּה חֲלָלְתָּ, nihil simile in ullo cod. extat. Suspicio scribam quendam ea depravasse; Holmesius in suo cod. Barhebræi ea non legisse videtur, alioquin ea sine dubio cum verbis præcedentibus („ad civitates eorum“), quæ in editione LXX laudat, attulisset. — V. 12. אֲמַהְיֶה (malim Obelum in Lemniscum corrigere, nam hæc verba in XIII tantum codd. Holm. et Esc. extant, cfr. notam ad v. 8.

V. 9. τοῦ Ἰσραήλ) convenit hæc lectio cum Hebr.; in codd Græcis aut τῷ Ἰσραήλ aut ἐν Ἰσραήλ legitur, unde fortasse Syriace potius legendum est אֲמַהְיֶה pro אֲמַהְיֶה, tanto magis quod literæ ו et ז in scriptura Estrangela minus perspicua facile confunduntur. — V. 10. ὀνάδων) versio Symmachi est (vid. Montfaucon Hexapla ad h. l.), quæ in codicem Pauli recepta fuisse videtur; nam versio Theodotionis ὑποζυγίων, quam omnes codd. hexapl. habent, Syriace אֲמַהְיֶה sonaret, et eodem modo verteretur ὄρους vel ὄρων, quod duo codd. pro vulgato ὄρον θηλείας exhibent. — ib. καὶ ἐπὶ λαμπηρῶν) sic nullus codex. Legitur aut καὶ λαμπ. aut ἐπὶ λαμπ. (aut καὶ ἐπικαθήμενοι ἐπὶ λαμπ.). — ib. καὶ καθήμενοι καὶ in nullo cod. extat. — V. 12. μυριάδα) omnes codd: plur. μυριάδας, itaque fortasse Syriace etiam plur. אֲמַהְיֶה legendum est.

— λαοῦ: ἐξεγείρου ἐξεγείρου· λάλει
 μετ' ῥδιῆς· — ἐνισχύων: ἐξανίστασο
 11 Βαράκ. — Καὶ κατίσχυσον Δεββώρα
 — τὸν Βαράκ: καὶ αἰχμαλώτιζε αἰχ-
 13 μαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινέμ, * ὅποτε
 ἐμεγαλύνθη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ· Κύριε τα-
 14 πείνωσόν μοι τοὺς ἰσχυροτέρους * μου·
 — λαός: Ἐφραὴμ, ἐτιμωρήσατο αὐ-
 τούς· ἐν τῇ κοιλάδι ἀδελφός σου, Βεν-
 12 αμὴν ἐν τοῖς λαοῖς σου. Ἐξ ἐμοῦ
 Μαχίρ κατέβησαν ἐξερευνηῶντες, καὶ
 ἐκ Ζαβουλών· — Κύριος ἐπολέμει μοι
 — ἐν δυνατοῖς ἐκείθεν: ἐν σκηπτροῖς
 15 ἐνισχύοντες ἠγήσεως * Ἐν Ἰσάαχαρ,
 μετὰ Δεββώρας ἐξαπέστειλε πεζοὺς
 αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα· — ἵνα τί
 — κατοικεῖς ἐν μέσῳ χειλέων:; ἐξέ-
 τεινε ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἐν διαιρέ-
 σει. Ρουβὴν, μεγάλοι ἐξικνούμενοι

— *Exemplar* (V. 11.) ... *Exemplar* (V. 12.) ... *Exemplar* (V. 13.) ... *Exemplar* (V. 14.) ... *Exemplar* (V. 15.)

V. 12. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) etiam hic Obelus fortasse in Lemniscum corrigendus est; vox ἐν-
 ισχύων in X codd. Holm. et Esc., et ἐν ἰσχύῃ, quod fere idem valet atque illa, in sex codd.
 extat. — ib. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ) Cod: (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ),
 nulla dubitatio est, quin Metobelus post *ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* et Obelus ante *ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* prave adpicti sint;
 de Obelo idem valet atque de prioribus, extant enim hæc verba in XIV codd. Holm., Esc.
 et Ald. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) fortasse retinendum est; nam fieri potest ut in cod. Pauli prave scrip-
 tum fuerit τὸν Βαράκ, sicut cod. 56 Holm. in priorie parte versus ἀνάστα Βαράκ legit. —
 V. 13. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) Cod: (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*), mendum scribæ. — V. 14. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) Cod: (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*);
 vox λαός in XVI tantum codd. Holm., Esc., Compl. et Ald. extat. — ib. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ)
 Codex Obelum negligenter in margine ante (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) pictum habet. Extant verba Obelo
 notata in XIV codd. Holm. et Esc. — V. 15. (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* ... *ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ*) XIII codd.
 Holm., Esc. et Ald. hæc verba exhibent.

V. 12. ἐξανίστασο ἀνάστα — ib. κατίσχυσον ἐνίσχυσον — V. 15. κατοικεῖς) omnes
 codd: οὐ κατοικεῖς, quod Syriace (*ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ* ⲉⲛⲓⲥⲫⲱⲛ) sonaret. — ib. ἐξικνούμενοι) sic cum textu

- 16 καρδιαν * ινατί μοι κάθησαι ἀνά
 μέσον Μωσφαθάμ, τοῦ εἰσακούειν
 81 συριγμοῦς, ἐξεγειρόντων τοῦ διελεθεῖν
 81 εἰς τὰ τοῦ Ρουβὴν· μεγάλοι ἐξιγνια-
 17 σμοὶ καρδίας. * Γαλαὰδ, ἐν τῷ πέραν
 24 τοῦ Ἰορδάνου κατεσκήνωσε· καὶ Δάν,
 30 ινατί παρώκησας ἐν πλοίοις. Ἀσὴρ
 30 παρώκησε παρ' αἰγιαλὸν θαλασσῶν
 25 καὶ ἐπὶ διεξόδῳ αὐτοῦ κατεσκήνωσε
 18

V. 17. Δλολλί) sic etiam *Barhebræus* l. l. legit; ab *Holmesio* autem hæc ei tribuitur lectio: *cur habitat in navibus?* h. e. Δλολλ, quæ lectio dubito an præferenda sit, utpote quæ cum codd. Græcis conveniat. Sed suspicari possis, nomen LXX (Δλολλ) in illo cod. *Barhebræi*, quo usus est *Holmesius*, male ad versionem *Peschitam* (quam *Barhebr.* ita laudat: Δλολλ) translatum fuisse. — *ib.* ... Δλολλ) *Barhebræus* l. l.: Δλολλ σκαφῶν. h. e. Ἀσὴρ κάθηται παρ' αἰγιαλὸν θαλάσσης· καὶ ἐπὶ (τὴν) διακοπὴν αὐτοῦ (κατα-)σκηνώσει. Lectio κάθηται in nullo cod. extat, *vulgati* autem ἐκάθισε (quod esset Δλο) habent. Neque *Sing. θαλάσσης* in ullo cod. extat. Verba sequentia apud *Barhebræum* accuratius quam ea, quæ in Cod. nostro legimus, cum codd. hexapl. conveniunt, maxime si pro Δλολλ plur.

vulgato Paulum in suo cod. legisse opinor, si lectio codicis nostri Syriaci retinenda est. Verbo ἐξεκνεῖσθαι vim scrutandi tribuisse videtur, quod recte fecerit an secus, decidere non audeo (vid. *Schleusner* Thes. s. h. v. Noli putare Paulum ἐξιγνεύομενοι vel similem formam ex ἔγνος derivatam legisse, tunc enim radicem Δλο adhibuisset). Sed malim pro Δλο legere Δλο „disquisitiones“, ἀκριβασμοί, quod verbum omnes codd. hexapl. exhibent. Vertitur quidem ἀκριβασμός alibi per Δλο Ps. 2, 6 not. f, cfr. Prov. 8, 29, et verbum ἀκριβάω per Δλο Prov. 8, 27 not. 1 (num radix Δλο in vers. Syr. Hex. occurrat, nescio); sed illis locis vis „statuendi“ et „statuti“ verbo et nomini inest, quum h. l. comparatio cum voce ἐξιγνιασμοί, v. 16, Paulum impulsisse possit, ut „disquisitionem“ exprimeret. — V. 16. ινατί εἰς τί — *ib.* Μωσφαθάμ) sic vel Μωσφαθάμ Paulus legit; in nullo cod. hæc formæ extant, sed similes sunt Μωσφαθίμ (ex qua forma Pauli, abjecta litera ι, vel αι per Itacismum ε scripto, mihi orta esse videtur) Μωσφαθεμ. Μωσφθεμ. — V. 17. κατεσκήνωσε) ἐσκήνωσε — ινατί) εἰς τί — *ib.* παρώκησας) sic nullus codex; hexaplares plerique παροικίς (quod esset Δλο) habent; reliqui παροικί, unus tantum cod. Aoristum habet, sed in tertia persona: παρώκησε.

25 — και: γάλα ἔδωκεν — αὐτῷ: ἐν
 λεκάνῃ ἰσχυρῶν προσήγγισε βούτυ-
 26 ρον· * τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ πάσσα-
 λον ἐξέτεινε, καὶ τὴν δεξιάν * ἀν-
 * τῆς: ἐπὶ ἀποτομὰς κατακοπῶν
 καὶ ἀπέτεμε τὸν Σισάρα· καὶ ἀπέ-
 27 τριψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ συν-
 ἔθλασεν αὐτήν, καὶ διήλασε τὴν γνά-
 θον αὐτοῦ· * ἀνὰ μέσον τῶν πο-
 δῶν αὐτῆς συγκάμψας ἔπεσεν· ἐκοι-
 μήθη μεταξὺ ποδῶν αὐτῆς· ἔκαμψεν
 * ἔπεσεν: ἐν ᾧ ἔκαμψεν, ἐκεῖ ἔπεσε
 28 ταλαίπωρος· * διὰ τῆς θυροῖδος διέ-
 κριπτε * καὶ κατεμάνθανεν: ἡ μή-

·וּשְׁלַח לְרַגְלָיו בְּכַף יָדָיו וְשָׁחַט
 יָדָיו * .וְלֹאִם לְרַגְלָיו בְּכַף יָדָיו 26
 לְרַגְלָיו .לְרַגְלָיו לְרַגְלָיו וְשָׁחַט
 .וְשָׁחַט לְרַגְלָיו וְשָׁחַט *
 שָׁחַט לְרַגְלָיו .שָׁחַט לְרַגְלָיו
 .שָׁחַט לְרַגְלָיו לְרַגְלָיו .שָׁחַט
 .שָׁחַט לְרַגְלָיו לְרַגְלָיו * 27
 .וְשָׁחַט לְרַגְלָיו .שָׁחַט לְרַגְלָיו
 לְרַגְלָיו * .שָׁחַט לְרַגְלָיו 28
 שָׁחַט לְרַגְלָיו * לְרַגְלָיו

V. 25. וּשְׁלַח) extat hoc additamentum in XIV codd. Holm., Esc., Compl. et Ald.
 — V. 26. לְרַגְלָיו) Barhebraeus l. l. sing. לְרַגְלָיו; lectio codicis nostri, utpote quæ
 cum codd. Græcis consentiat, præferenda est. — V. 28. שָׁחַט לְרַגְלָיו לְרַגְלָיו
 לְרַגְלָיו) Barhebraeus l. l. שָׁחַט לְרַגְלָיו לְרַגְלָיו. Verba שָׁחַט
 לְרַגְלָיו brevilitatis causa videntur omissa, quia in versione Peschita (שָׁחַט לְרַגְלָיו
 לְרַגְלָיו) immediate præcedente allata erant. Studium brevilitatis etiam, vel potius
 negligentia (sive ipsius Barhebræi, sive scribæ ejusdam) causa videtur omittendi לְרַגְלָיו,
 quam lectionem si retinebis, vertendum erit: διακρίπτε καὶ κατεμάνθανει, quod in nullo codice
 legitur. Quod ad nomen לְרַגְלָיו attinet (quod male in lex. Castelli לְרַגְלָיו punctatur;

V. 25. προσήγγισε) προσήγγει — V. 26. ἐπὶ πάσσαλον ... ἐπὶ ἀποτομὰς) omnes codd.
 utroque loco εἰς habent, quæ lectio fortasse retinenda est; fieri enim potest, ut εἰς per ἄ
 translatum sit, ne sensus obscurus fieret. — ib. ἀποτομὰς) sic omnes codd. hexapl., nec
 dubito quin לְרַגְלָיו hoc verbum exprimere possit, siquidem recte Hesychius et Pollux
 (apud Schleusnerum, Thes. s. h. v.) voci ἀποτομή notionem „instrumenti fabricorum“ tri-
 buunt. Alibi לְרַגְלָיו pro λόγχῃ adhibetur (Ezech. 26, 9. sæp.); non autem verti potest
 σφῆρα, ut vertunt Winkler (in edit. scholiorum Barhebræi, pag. 26 s.), et Holmesius (qui
 verba Barhebræi hoc modo laudat: in malleum secantium); nam σφῆρα semper לְרַגְלָיו
 sonat. — ib. κατακοπῶν) κατακοπιῶν vel κατακοπιόντων. — ib. συνέθλασεν αὐτήν) vel συνέθλ.
 αὐτὸν (h. e. τὸν Σισάρα); deest hoc pronomen in omnibus codd. — V. 27. ἐκοιμήθη μεταξὺ
 ποδῶν) ἀφῆπνωσεν ἀνήμεσον τῶν ποδῶν.

τηρ Σισάρα διὰ τῆς δικτυωτῆς,
 ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τοὺς μεταστρέ-
 φοντας μετὰ Σισάρα: διὰ τί
 ἠσχάτισε τὸ ἄρμα αὐτοῦ παραγενέ-
 σθαι, διὰ τί ἐχρόνισαν ἴχνη ἀριά-
 29 των αὐτοῦ; * σοφαὶ ἀρχουσῶν αὐ-
 τῆς ἀνταπεκρίνοντο πρὸς αὐτήν, καὶ
 αὐτὴ * δέ: ἀνταπεκρίνετο ἐν ῥή-
 30 μασιν αὐτῆς * οὐχ εὐρήσουσιν αὐ-
 τὸν διαμερίζοντα σκῦλα, φιλιάζων
 φίλοις· εἰς κεφαλὴν δυνατοῦ σκῦλα
 βαμμμάτων, τῷ Σισάρα· σκῦλα βαμ-
 μάτων ποικιλίας, βάμμα ποικιλτῶν
 31 περιτραχήλω τῷ ἑαυτοῦ σκῦλα· * οὐ-
 τως ἀπόλουντο πάντες οἱ ἐχθροί
 σου Κύριε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν,
 ὡς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἐν δυνα-
 στεῖαις αὐτοῦ· καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ
 τεσσαράκοντα ἔτη.

29
 30
 31
 * * * * *

est (לְדַוֵּי) legendum, non recte apud Barhebraeum l. l. scriptum est לְדַוֵּי; nam manifesto idem est atque Græcorum (Latinorum) κάγκελλον (κάγκελος), quod non solum notionem habet „Cancellorum“ (cfr. Du Cange, Glossar. ad script. med. et inf. Græcit. s. h. v.) sed etiam idem significat atque κυκλῆς, h. e. „fenestra“, cfr. Schol. ad Ezech. 8, 16 in Hexapl. Montfauconii (κυκλῆδα ... ἦντι λέγεται παρὰ τοῖς πολλοῖς κάγκελλον). Lectio לְדַוֵּי comparatione vocis κυκλῆς fulciri non potest, si enim ex ea originem traxisset, לְדַוֵּי sonuisset. — ib. לְדַוֵּי ... לְדַוֵּי) in XI codd. Holm. et Esc. hoc additamentum legitur. — V. 29. לְדַוֵּי * Cod: לְדַוֵּי *; Græce καὶ αὐτὴ in omnibus codd. legitur, δέ autem in tribus tantum codd. et Compl. extat. Si Asteriscus genuinus est, neque in Lemniscum emendandus, hæc translatio innuere videtur, illos tres interpretes Hebraice נַחַי נַחַי legisse (textus Masorethicus: נַחַי נַחַי habet).

V. 30. φιλιάζων) φιλιάζοντα — ib. περιτραχήλω τῷ ἑαυτοῦ) codd. varie: ἐν τῷ τραχήλω αὐτοῦ, vel περὶ (τὸν) τραχήλον αὐτοῦ, vel περιτραχήλον αὐτοῦ; lectio postrema mihi videtur originem præbuisse illi, quam exhibuit codex Pauli* (לְדַוֵּי) ὅτι i. q. τῷ ἑαυτοῦ, cfr. Es. 56, 11. Diss. § 23).

CORRIGENDA.

Pag. 8. Lin. 21-26. *χοεῖα* et *χοεῖαν* leg. *χοεῖα* et *χοεῖαν*.

— 12. — 2. *صحا* l. *صحا*

— 18. — 11. *τὸν τόπον* l. *τοῦ τόπου*.

— 25. — ult. num *σὺν* l. an *σὺν*

— 27. 5 a f. post *صحا* adde *ان*

— 30. 10. post *ان* adde *ك*

— 37. 5. ejusmodi l. hujusmodi

— ead. 19. habet l. habent

— 48. 5 a f. *صحا* l. *صحا*

— 50. 4. *صحا* l. *صحا*

— 51. 23. post *صحا* adde *صحا*

— 53. 20. cfr. tamen § l. cfr. §

— 67. 7 a f. deleas notam: V. 33. *οὐδέ* ... Hebr. *καί*.

— 81. 11 a f. Præfat. pag. IV. l. Præfat. pag. V.

— 86. 10 a f. Præfat. pag. IV. l. Præfat. pag. V.

Ille circellus, qui literam *ⲉ* a *ⲉ* distinguit, inter excudendum nonnunquam atramento ita fuit impletus, ut cum *ⲉ* vel *ⲉ* confundi possit *ⲉ*. Lector tamen, si formæ diversitatem observaverit, quam habent hæ literæ in typis nostris, sine magna difficultate eas distinguere poterit.

Ille et hæc hæc additionem habent... (mirrored bleed-through text from the reverse side of the page)